

Μετά την περιβόητη συζήτηση στη βουλή για την τροπολογία που θα άνοιγε το δρόμο για την αναγνώριση των σωματείων της μειονότητας στη Θράκη με τη λέξη «τουρκικός-ή» στο τίτλο, ξέσπασε μια σειρά αντιδράσεων και μέσα στην Αριστερά.

Τα κομμάτια της Αριστεράς που ακολουθούν την επίσημη κρατική αφήγηση, ξεκαθάρισαν λέγοντας πως... η μειονότητα στη Θράκη είναι μουσουλμανική και όχι τουρκική... και πως... δεν παίζουμε με τη Συνθήκη της Λοζάνης.

Ιστορικό

Πριν μπούμε σε λεπτομέρειες, ας κάνουμε μια μικρή εισαγωγή για την ιστορία των επίμαχων συλλόγων αυτών.

Η Τουρκική Ένωση Ξάνθης, ιδρύθηκε το 1927. Η Ένωση Τουρκικής Νεολαίας Κομοτηνής, το 1928. Η Ένωση Τούρκων Δασκάλων Δυτικής Θράκης, το 1936.

Αυτοί οι σύλλογοι, λειτούργησαν μέχρι το 1983 νόμιμα (δηλαδή δε τα πείραξε ούτε η Χούντα των Συνταγματαρχών) και χωρίς καμία παραβίαση νόμου.

Στα στέκια των συλλόγων αυτών γινόταν διάφορες πολιτισμικές εκδηλώσεις, οργανώνονταν συζητήσεις για τα κοινά, μαζευόταν μειονοτικοί ενεργοί πολίτες και ανταλλάζανε απόψεις.

Το 1983, με πρωτοβουλία του τότε Υφ.Εξ. Ιωάννη Καψή, η πολιτεία κατέβασε τις πινακίδες των συλλόγων αυτών και τους κήρυξε παράνομους.

Και ο μόνος λόγος ήταν οι «συγκρούσεις» με την Τουρκία, που δεν είχαν τελειωμό μετά το Κυπριακό.

Υπάρχει τουρκική μειονότητα(:)

Τώρα, βέβαια, μπορεί να πει κανείς, «Αφού σύμφωνα με τη Συνθήκη της Λοζάνης δεν υπάρχουν Τούρκοι στην Ελλάδα, γιατί να υπάρχουν σύλλογοι με όνομα “τουρκικός-ή”».

Κι όμως, η τουρκική μειονότητα υπήρξε, υπάρχει και θα υπάρχει στη χώρα μας.

Όπως βλέπετε στην παραπάνω εικόνα, στα χρόνια που οι σχέσεις ανάμεσα στις δύο χώρες ήταν ομαλές, οι πινακίδες των σχολείων μιλάγανε για τουρκικά σχολεία. Όπως επίσης, το 1952, είχε έρθει ο ΠτΔ της ΤΔ, Τζελάλ Μπαγιάρ να εγκαινιάσει το μειονοτικό λύκειο Κομοτηνής που είχε το όνομά του. Στη αυλή του σχολείου ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και ο Πρόεδρος του Εράνου του Βασιλιά Παύλου και Φρειδερίκης έβγαλαν από ένα λόγο στα γαλλικά τονίζοντας τη σημασία που έχει το σχολείο στην ελληνοτουρκική φιλία. Στη συνέχεια ο Βασιλιάς έδωσε το ψαλίδι στον Πρόεδρο, ο οποίος και έκοψε τη κορδέλα και στη συνέχεια όλοι μαζί ξεναγήθηκαν στο κτήριο του σχολείου.

Στα επόμενα χρόνια άρχισαν –χωρίς λόγο– να κατεβάζονται οι πινακίδες που μιλούσαν για τουρκικά σχολεία και να τοποθετούνται αυτές που έλεγαν «Μ/κο σχολείο».

Με λίγα λόγια, η μειονότητα της Θράκης ανάλογα με τη θέληση του ελληνικού κράτους μια γινόταν τουρκική, μια μουσουλμανική. Στο τέλος βρέθηκε η λύση του «διαίρει και βασίλευε» και μας ειπώθηκε πως η μειονότητα αποτελείται από τρεις κατηγορίες: τους Πομάκους, τους Ρομά και τους Τουρκογενείς.

Πώς αυτοπροσδιορίζονται οι ίδιοι

Πέρα όμως από το πώς προσδιορίζει το κράτος τους μειονοτικούς, αυτό που (πρέπει να) μας ενδιαφέρει είναι το πώς αυτοπροσδιορίζονται οι ίδιοι.

Οι μειονοτικοί, κάθε φορά που μπήκε το ζήτημα «ταυτότητας» αντέδρασαν ψηφίζοντας αυτούς που κάνουν αναφορά στην τουρκική ταυτότητα. Είτε αυτοί ήταν υποψήφιοι με τα μεγάλα κόμματα, είτε ανεξάρτητοι μειονοτικοί βουλευτές.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε τα τεράστια ποσοστά που έπαιρναν οι ανεξάρτητοι μειονοτικοί βουλευτές στην Ξάνθη και στη Ροδόπη τη δεκαετία του '90 (που ήταν ο βασικός λόγος που μπήκε το πλαφόν του 3%). Αλλά όπως επίσης τις πρόσφατες ευρωεκλογές του '14 που το μειονοτικό Κόμμα Ισότητας, Ειρήνης και Φιλίας πήρε επίσης ποσοστά που θα ζήλευε και ο Ανδρέας και βγήκε πρώτη δύναμη στη Ροδόπη και στην Ξάνθη.

Αυτό νομίζουμε πως είναι ένα είδος απογραφής. Και αν κάποια στιγμή ρωτηθούν οι μειονοτικοί πολίτες (σε καμιά απογραφή, ίσως;) το πώς αυτοπροσδιορίζονται, τα ποσοστά θα είναι παρόμοια.

Η άρνηση

Με την άρνηση της εθνοτικής ταυτότητας, λοιπόν, βλέπουμε πως μεγαλώνει και ο αριθμός των ανθρώπων που οδηγούνται στον «δικό τους» εθνικισμό.

Και μην τολμήσει να πει κανείς πως η άρνηση αυτή γίνεται για το όνομα του κινδύνου απόσχισης της Θράκης από την Ελλάδα, διότι όσοι γνωρίζουν λίγο την περιοχή, όπως εμείς που υπογράφουμε το κείμενο αυτό, ξέρουμε πολύ καλά πως δεν υπάρχει τέτοια συζήτηση ούτε για πλάκα.

Οι μειονοτικοί έχουν δώσει δεκάδες νεκρούς για την απελευθέρωση αυτής της χώρας από τη μπότα των Γερμανών και Ιταλών και ήταν αρκετοί αυτοί που πολέμησαν στις γραμμές του ΔΣΕ για να φέρουν τη δημοκρατία στη χώρα.

Αλλά, δυστυχώς, η άρνηση αναγνώρισης της εθνοτικής τους ταυτότητας και από τα μεγάλα κομμάτια της Αριστεράς, τους σπρώχνει στην αγκαλιά των επικίνδυνων Τούρκων εθνικιστών – και η Αριστερά θ' αναγκαστεί κάποια στιγμή να απολογηθεί γι' αυτήν την ανεύθυνη στάση της.

Οι Πομάκοι, οι Ρομά και οι λοιποί

Και στο σημείο αυτό, δεν μπορούμε να μην κάνουμε αναφορά, στις μειονότητες μέσα στην μειονότητα, δηλαδή τους Πομάκους, τους Ρομά, τους άθεους, τους ομοφυλόφιλους και άλλες ομάδες.

Βεβαίως και υπάρχουν μειονοτικοί πολίτες που θέλουν να αυτοπροσδιορίζονται ως Πομάκοι και Ρομά (και ό,τι άλλο θέλετε) και έχουν το κάθε δικαίωμα και είμαστε μαζί τους. (Μάλιστα υπάρχουν και κάποιοι που μιλάνε για ανεξάρτητο Πομακιστάν, που θα μας ενδιέφερε η άποψη των «πομακόφιλων» συντρόφων για το θέμα).

Εμείς ως μαρξιστές-λενινιστές, πιστεύουμε πως δε μπορεί να είναι ελεύθερος και ανεξάρτητος ο λαός του κυρίαρχου έθνους αν δεν είναι ελεύθερος ο λαός του καταπιεζόμενου έθνους. Γι' αυτό και ενάντια στην κρατική καταπίεση ήμαστε με την τουρκική μειονότητα και ενάντια στον τουρκικό εθνικισμό με τους Πομάκους, τους Ρομά και λοιπές μειονότητες μέσα στην μειονότητα.

Το ταξικό

Είναι και αρκετοί οι σύντροφοι που μας ρωτάνε γιατί επιμένουμε στην αναγνώριση μιας εθνοτικής μειονότητας αφού τα έθνη είναι τεχνητά και υπάρχουν μόνο δύο έθνη: των καταπιεστών και των καταπιεζόμενων.

Κατ' αρχάς πρέπει να ξέρουμε πως οι μειονοτικοί κατά 99% είναι αγρότες, εργάτες και επαγγελματιοβιοτέχνες. Άρα δεν έχουμε περίπτωση μιας «αστικής» τάξης μέσα στη μειονότητα.

Δεύτερον, η απαίτηση των Τούρκων της μειονότητας, δεν είναι να πάρουν τουρκικό διαβατήριο. Είναι Έλληνες πολίτες που υπηρετούν αυτή τη χώρα, φορολογούνται σ' αυτή τη χώρα, εργάζονται σ' αυτή τη χώρα. Το μόνο που θέλουν να αναγνωριστεί η πολιτισμική τους ταυτότητα, να μαζεύονται στους συλλόγους και στα ιδρύματα, να τραγουδάνε και να γράφουν στη μητρική τους γλώσσα.

Ξέρουμε πόσα μέλη των συλλόγων με τη λέξη «τουρκικός-ή» πολεμήσανε και «πέσανε» για την ανεξαρτησία αυτής της χώρας;

Προτάσεις

Κλείνοντας, πιστεύουμε πως οι θέσεις της Αριστεράς πρέπει να είναι ξεκάθαρες στο θέμα της μειονότητας της Θράκης:

- Συλλογικός αυτοπροσδιορισμός και για τους Τούρκους, μαζί με Πομάκους και Ρομά.
- Ισονομία και ισοπολιτεία και στις προσλήψεις μειονοτικών μέσω ΑΣΕΠ και Πανελλήνιων στο στρατό, στην αστυνομία, στην πυροσβεστική – και γενικά στο δημόσιο.
- Κλείσιμο του Γραφείου Πολιτικών Υποθέσεων, που στην ουσία είναι «προξενείο» μέσα στην χώρα, ώστε με τα λεφτά αυτά απ' τα κρυφά κονδύλια του ΥΠΕΞ να δημιουργούνται θέσεις εργασίας στους γιατρούς, καθηγητές, δασκάλους κλπ.
- Κατάργηση του νόμου της Σαρίας και εκλογή Μουφτή ως θρησκευτικού ηγέτη, χωρίς καμιά κρατική εξουσία.
- Εκλογή στη Διαχειριστική Επιτροπή Μουσουλμανικής Περιουσίας (βακούφια)
- Τακτοποίηση των τίτλων στα αυθαίρετα (πρώτη κατοικία)
- Κατάργηση του νόμου «240 ιεροδιδασκάλων»

- Ιθαγένεια σ' όσους αναιρέθηκε με το ρατσιστικό άρθρο 19 του κώδικα ιθαγένειας.
- Ίδρυση καινούργιων μειονοτικών σχολείων σε περιοχές που το έχουν ανάγκη.

Αυτά είναι κάποια απ' τα πρώτα και βασικότερα ζητήματα, πιστεύουμε, που πρέπει να δείξουμε την ειλικρίνεια και τον σεβασμό μας στα ανθρώπινα και μειονοτικά ζητήματα.

Και θα είναι ένα μεγάλο βήμα, για να δείξουμε στους μειονοτικούς πως υπάρχει όντως ένας άλλος δρόμος πέρα απ' τον ελληνικό και τουρκικό εθνικισμό (είτε απ' τα δεξιά, είτε απ' τα αριστερά) και αξίζει να παλέψουμε όλοι μαζί για να διώξουμε μνημόνια, τρόικα, ΔΝΤ και υπηρέτες τους... και να πάρουμε τη ζωή μας στα χέρια μας, σε μια χώρα ελεύθερη, δημοκρατική με αξιοπρέπεια.

Αχμέτ Γκιουνέρ, Ανένταχτος, Ροδόπη

Ιντζέ Εντανούρ, ΛΑΕ Ροδόπης

Καραγιαννίδης Γρηγόρης, ΛΑΕ Ξάνθης

Μαλκότς Χασάν, ΛΑΕ Ξάνθης

Μιλάνος Δημήτρης, ΛΑΕ Νίκαιας

Μπατζιακούδης Σταμάτης, ΛΑΕ Κουκακίου-Πετραλώνων

Παπαδόπουλος Πέτρος, ΛΑΕ Άρτας

Ρουφηχτός Μάριος, Ανένταχτος, Νέα Ιωνία

Τζώρτης Φώτης, Ανένταχτος, Αλεξανδρούπολη

Τσολάκ Μουσταφά, ΛΑΕ Ροδόπης

Χασάν Ονούρ, ΛΑΕ Ροδόπης

Χασάν Τουργκάι, ΛΑΕ Ροδόπης

Ψαθάς Βασίλης, ΛΑΕ Βόλου

Πηγή: glasnost.gr